

asiatiska prinsessu

Annika hevði kosið sær.

Við í føroyska brúðleypinum vóru eisini foreldrini hjá David, sum bæði eru koreansk, men búgva í Jemen, har tey eru trúboðarar. Av tí sama hevur David, sum á koreanskum eitur Wonik Im, eisini búð nógva staðni í heiminum, eitt nú í Korea, Onglandi, Jemen, Týskland og nú í USA.

Annika fortelur, at hóast David ikki hevur búð í Korea síðan hann var fimm ára gamal, so ynskti hann sær eisini eitt koreanskt brúðleyp.

– Hetta kemst helst av, at hann hevur eitt serligt tilknýtið til heimlandið. Og við at hava brúðleyp har, kundu vit gleðast saman við hansara kæru eisini, sigur Annika, sum nú er komin uppá pláss aftur í lítla býnum Siloam Springs við 20.000 íbúgvum í miðamerikanska statinum Arkansas, har hon og David búgva og lesa.

Alt undir somu lon

Men enn minnst hon við einum brosi aftur á spennandi dagarnir í Seoul í Suður Korea í august, har hon, fyri aðru ferð, játtaði kærlíkan til hjartans kæra vin sín, David. Men hetta var nakað væl øðrvísi, enn brúðleypið í Betesda vikuna fyrri.

Tí fara vit nú eina lítla ferð saman við Anniku, bæði í rúm og tíð. Til Seoul í Suður Korea, sum er ein sera framkomin býur, har flest øll eru rættiliga væl fyrri, arbeiðs- og vælútbúgvinn.

Brúðleypið hjá Anniku Kunoy og David Im fór fram í einum stórum bygningi; bæði fyrireikingarnar, vígslan og gestaboðið aftaná. Millum annað er ein heil hædd, har alt til brúðleyp fæst til keyps.

– Tað var eisini har eg bleiv pyntað. Hárið varð sett, eg bleiv smurd og vit leigaði kjólan, alt á sama staði, sigur Annika. Bæði Annika og David vóru í traditiónellum koreanskum veitsluklæði, saman við einari serligari kongaligari kápu, sum er sera kostnaðarmikil og ikki verður brúkt longur.

– Nógvir av gestunum høvdu ongantíð sæð eina royala kápu

fýrr, burtursæð frá á myndum.

Men mamma David fekk lokkað handilskonuna at leiga okkum klæðini til alla vígsluna, og ikki bara til myndirnar, forkláar Annika og flennir.

Um middagstíð varð farið upp á eina aðra hædd í sama bygningi og har fór sjálv vígslan fram.

– Tey ganga ógvuliga høgt uppí, at alt skal vera stíflult og flott, og hølið var pyntað við livandi blómum, silkibondum og glas ljósakrúnum, sigur Annika, sum var beind yvir í eina vakra sofú í einum lítlum pyntaðum rúmi. Har kundu gestirnir so koma inn at heilsa uppá fremmandu ljóshærdu kvinnuna, sum David hevði valt sær til konu. Men fyrst skuldu fólk heilsa uppá brúðgómin og foreldur hansara, sum stóðu við høvuðsdyrnar og tóku ímóti teimum umleið hundrað gestunum.

– Hetta var fyrstu ferð, eg heilsaði uppá tey, so har vóru nógv nýggj andlit, nøvn og heiti, eg mátti royna at minnst. Næstan øll søgdu, hvussu vøkur eg var og klæðini eisini. Koreanarar hámeta vakurleika, so hetta var tað fittasta, tey kundu siga. Eisini vildu øll sleppa at taka myndir av mær saman við teimum, so eg havi ongantíð verið við á so nógvum myndum fýrr, greiðir hon frá.

Skjótt og greitt

Síðan fóru gestirnir inn í veitsluhølið at sita. Dávid fór inn eftir Anniku, sum hann førði upp til altarið, meðan pápabeiggi hansara spældi eitt koreanskt lag undir. Presturin vígdi tey á koreanskum, men vígslan varð eisini umsett til enskt. Aftaná kom ein annar prestur og signaði brúðarpari.

– Hesin kom frá samkomuni, sum mamma David vaks upp í. Hann hevði kent David síðani hann var smádrongur, so hetta var ein sera kensluborin løta, sigur Annika.

Beint eftir vígsluna vórðu øll

Framhald á næstu síðu